

Ziel: De kern van het wezen, onmiddellijk uit het Goddelijke voortgekomen en daarmee is het voor ons niet kenbaar.

Geest: Bewustzijn, dat zich rond de ziel gevormd heeft, zichzelf ervaart als entiteit en in staat blijft tot denken, beleven en ervaren. Dit laatste echter zonder de kracht van het Goddelijke in het gevormde "IK" geheel te realiseren.

De verhouding tussen mens en God. De verhouding tussen mens en God op meerdere wijzen te definiëren.

Vanuit het Goddelijke: Deel van het "IK" gerealiseerd als een schijnbaar afzonderlijke "IK"heid, die terugkerende tot het grote "IK" in syn terugkeer helpt het wezen van het grote "IK" kenbaar uit te drukken. Vanuit de mens: Ongekende kracht en vaag gevoelde zekerheid in de mens, die door de mens buiten het "IK" wordt geprojecteerd, ofschoon de band in het "IK" bestaat.

Bewustzijn.

Weten ontrent het zijn. Naarmate het zijn in het weten sterker gedefinieerd en onderverdeeld kan worden, spreekt men van een groter bewustzijn. Het grootst mogelijke bewustzijn is een bewustzijn, dat alle waarden van het leven tot één kracht terug kan brengen en als zodanig beleven.

Geloof:

Een innerlijk weten, dat onbewijsbaar is. Hierbij ontwerpt het "IK" een beeld van krachten, die men in zich ervaart, gevoeld, of kent, maar niet in zich tot uitdrukking kan brengen. De vorm van het geloof is dus uit het beleven der gelovige "IK"heid geboren. De waarde van het geloof: mogelijk te handelen volgens een innerlijke zekerheid, ook wanneer die onder huidige omstandigheden onbewijsbaar is.

Idealisme: Twee definities mogelijk. Zuiver idealisme: het streven naar de werkelijkheid van een toekomstdroom ten bate van anderen, om zo anderen en zichzelf te verheffen boven het huidig peil. Slecht idealisme: streven naar een bereiking door en voor de menigte, opdat allereerst het "IK" van de mogelijke verbeteringen zal kunnen profiteren.

Roeping:

Het bewustzijn een bepaalde taak te moeten volbrengen. Dit wordt uit het innerlijk geboren, ofschoon vaak mede toegeschreven aan buiten het "IK" staande omstandigheden. Roeping wordt bepaald door de innerlijke toestanden als gevolg van geweten, opvoeding en omgeving. De waarden ervan in gezamenlijke uitdrukking aan het innerlijk verlagen naar God en vormen het tot een bepaald streven, dat dan wordt uitgedragen namens die God, of namens een abstraktie, die niet nader gerealiseerd wordt.

Liefde:

Kosmisch gezien is liefde een zo volledig bewustzijn van eenheid met alle dingen, dat men alle dingen beschouwt als deel van zichzelf en dus behandelt, zoals gij Uzelf zoudt behandelen. Lagere liefde is bewustzijn van eenheid met een bepaald deel van het Al, dat men als deel van zichzelf, zodat men al, wat dit deel ervaart, of ondergaat, beschouwt als eigen ervaren. Nog lager: Een bezitrecht, dat de ene persoon op de andere dekt te kunnen uitoefenen. Grondslag: de vleiging, die het ego ondergaat door het bewustzijn bezitrecht te hebben op een andere persoonlijkheid.

Liefde komt voor in verschillende vormen. De hoogste daarvan heet kosmische liefde. Zij vloeit uit God voort en bestaat voor ons als gevolg van het feit, dat wij allen gelijkelijk deel zijn van de Schepping en de Schepper. De daarop volgende soort van liefde, die ik noemde bestaat uit een bewustzijn van eenheid met een bepaald deel van de Schepping. Dit kan evenzeer als de vorige vorm voor ons uit God zijn geboren, maar komt toch vaker voort uit een gevoel van toebehoren aan de groep, waarin men zekerheid zoekt.

De derde term "liefde" ligt nog lager en is gebaseerd op een bezitrecht, dat een zekere eenheid met zich brengt. Hierbij ziet men een mens, een wezen, voorwerp als een extensie van de eigen persoonlijkheid. Daarom kent t.o.v. de buitenwereld dan aan die persoon, dat wezen, of voorwerp, de rechten en mogelijkheden toe, die men ook aan zichzelf t.o.v. de buitenwereld toekent. Dit zijn de enige mogelijke hoofdsor-ten.

Natuurlijk kan hetgeen op aarde "liefde" wordt genoemd soms uit samengestelde schakeringen van bovengenoemde waarden bestaan. Maar over het algemeen, tensij U zuiver dierlijke aantrekkingskracht liefde wilt noemen, zullen mengingen van genoemde waarden alle mogelijke interpretaties en uitingen van liefde kunnen dekken.

O.D.V. Een groep van entiteiten, die streven naar grotere bewustwording, dus ook grotere eenheid met God en dit streven trachten te verwerkelijken door aan sich de taak op te leggen, anderen te verdragen en te begrijpen, zodat zij door en in dit begrip zelf intenser deel kunnen hebben aan het leven van anderen, dus een groter deel van de Schepping enz.

Stoffelijk gezien zou men kunnen zeggen: De Orde der Verdraagzamen is een groep van mensen, die zeggen de verdraagsaamheid na te streven, dit soms ook doen en er over het algemeen graag over kibbelen, wie onder hen wel de verdraagsaamste zal zijn.

Mentaliteit Het zou vertaald kunnen worden met een reeks van eigenschapsbepalende gedachtebeelden. Deze reeks van gedachten bepaalt de reacties, het gedrag van de mens, zijn houding tegenover medemensen en de wereld. Als zodanig is de mentaliteit de wijze, waarop men zich tegenover de omwereld gedraagt en dit voor zichzelf dan rationaliseert.

Mystiek Een zoeken naar het onbegrepen, waar men een waarheid aanvoelt, zonder deze te kunnen vatten, of te bevatten.

Okkult Okkult, of te wel duister. Datgene, wat voor de doorsneemens niet begrijpelijk, of bevattelijk is, terwijl het toch berust op werkelijkheid en Goddelijke wetten.

Magie Gebruik maken van krachten, die stoffelijk niet bestaan, danwel stoffelijk niet bekend zijn, om daardoor stoffelijk bepaalde resultaten te bewerkstelligen.

Paranormaal Is al datgene, wat degenen, die zichzelf normaal noemen, omdat zij qua gevoeligheid subnormaal zijn, beschouwen als bovennatuurlijk, waar zij het niet uit hoofde van hun minder dan normaal gevoelig bewustzijn kunnen verklaren.

Het z.g. paranormale is normaal, maar wordt door degene, die zichzelf als maatstaf voor het normale beschouwen nog niet als zodanig erkent.

Weet U, wat een Engelsman in een dergelijk geval zegt? Put it in your pipe and smoke it.

Geestesziek Indien werkelijk ziekte van de geest, een strijd tussen geest en stof op een zodanige wijze uitgedrukt, dat noch het bewustzijn van de geest zich uit kan drukken door de stof, noch de stof geheel kan beantwoorden aan de eisen, die de geest stelt. Hierdoor zullen zowel de geest als het lichaam bepaalde verschijnselen vertonen, die niet meer normaal zijn.

Ook wel gebruikt voor toestanden, waarbij bewustzijn, of geest weigeren het stoffelijke bewustzijn verder als werkelijkheid te aanvaarden en toestanden, waarbij de geest om de een of andere reden niet de gebruikelijke invloed op de beheersing van het lichaam geniet.

Deze term duidt ook wel aan, dat de logika, die door een bepaalde persoon wordt gevolgd, door anderen niet als zodanig wordt erkend, of beschouwd.

x Kan de geest dan ziek zijn?

- Ja, de geest kan ziek worden. Dat is ook heel begrijpelijk. Op het ogenblik, dat de geest de kracht, waaruit zij leeft, ontkent, sluit zij zichzelf daarvan af en zal zij dus besloten in zichzelf en steeds geconfronteerd met haar eigen wezen, in een toestand komen te verkeren, die gelijk staat aan ziekte. Haar normale werkingen en functies zijn dan geheel, of gedeeltelijk gestaakt, terwijl zij niet normaal kan functioneren, voordat de ziekte is bedwongen en weer een contact met de haar omgevende kracht en zonder verdere hindernissen kan bestaan.

Meditatie

Ben zich verzinken in toestanden en mogelijkheden, of voorwerpen, die buiten het eigen "IK" liggende toch binnen het "IK" op zodanige wijze bevat kunnen worden, dat het "IK" zichzelf daarin geheel kan realiseren.

Kracht

Al datgene, wat een kenbare uiting kan betekenen binnen de Schepping. Ik mag daar wel bij verklaren; Kracht is een vermogen; kracht kan voor ons slechts kenbaar zijn, wanneer zij waarneembaar en dus geuit is. D.w.z.: wanneer er dus een plaats, of ogenblik is, waarop minder kracht optreedt dan op een andere plaats. Alleen daardoor kan een realisatie door ons plaats vinden van krachten, zij het potentiële, of reële. Al hetgeen als verschijnsel voortkomt uit de Schepper en binnen 't Al, is een tegenstelling tot andere waarden, die het negatief daarvan inhouden. Wij kunnen zeggen, dat alles, wat geuit is in de Schepping, dus kracht is, reëel of potentieel, positief of negatief.

Levensdrang

Over het algemeen een uiting van de angst om te sterven.

Levenswysheid

Het weten omtrent het leven, het begrijpen van jezelf temidden van het leven en het aanvaarden van het leven en alles wat het meebrengt.

Aanvaarding

Het bewust aannemen van al hetgeen wordt opgelegd, of wordt ondergaan om redenen, die in het "IK" bekend kunnen zijn. Deze aanvaarding kan dan dus voortkomen uit het aanvaarden van het grotere gezag en de grotere wijsheid van anderen.

Aanvaarding is een vrijwillige onderwerping, die geheel doelbewust geschiedt. Houdt er rekening mee, dat het een poging is tot het geven van definities vandaag niet een geven is van reeksen van verhandelingen.

Levensdoel

Datgene, wat men meent te moeten stellen, omdat het leven in zich zonder meer niet voldoende is, waar men het beleven van alles in het leven niet intens genoeg kan volbrengen om het leven zelf te zien als het ware doel van het leven. Zo stelt men zich een doel, dat meestal gelegen is aan de grens, of buiten de mogelijkheden van het leven, meestal daarbuiten.- om zo aan het leven een inhoud te verschaffen, die het leven op zich wel bezit, maar welke door het "IK" in het leven niet gerealiseerd wordt.

Levensinhoud

Het totaal van al, wat het leven kan bieden en geven, het totaal van al, wat in het leven kan worden gerealiseerd, zowel in gedachten als op andere wijzen. Dit alles samen gebracht is de waarde, die het "IK" omschrijft als: Mijn Leven. De levensinhoud van iemand is dus het totaal van waarden, die hijzelf als onmiddellijk tot leven en beleven in betrekking staande beschouwt.

Spiritisme In de goede vorm: Het bewustzijn omtrent het bestaan van andere werelden, het aannemen, dat de mens / zij het na de dood / die andere werelden zal en kan betreden en het accepteren van het feit, dat tussen de werelden een verbinding kan bestaan en kan blijven bestaan te alle tijde, soms door individuen tot stand gebracht, soms ook op andere wijze.

In de kwade vorm: Een vorm van geestelijk spiritualisme, waarbij men in plaats van spiritualiën, gebruik maakt van de geest om eigen onrust wettig te nemen.

Het is vaak moeilijk om een scherpe scheiding te maken tussen wat men hier hoog geestelijk inzicht noemt en wat men op aarde hysterie noemt. Het is vaak moeilijk een duidelijke grens te trekken tussen een waar spiritistisch denken en een als spiritisme omschreven zichzelf zoeken.

Medium Een telefoonverbinding tussen onze sfeer en de Uwe. Ik wil het natuurlijk ook nog wel anders doen.

Persoon in de stof, of lagere geest, die onder omstandigheden het eigen "IK" zozeer kan verliezen, dat een ander daar zijn gedachten en wensen door uit kan drukken, indien over voldoende geestelijke kracht daartoe wordt beschikt.

Persoonlijkheid Datgene, wat je denkt te zijn.

Sennabulisme Het in staat zijn in kunstmatige slaaptoestand bepaalde belevingen te ondergaan en waarnemingen, meestal onder invloed van en door de dwang van een ander.

Licht Een straling, die - in trillingen omgezet - het oogvlies treft en door zijn werking op de oogzenuwen in reflexen onder meer het erkennen van alle dingen, die weerkaatsen, mogelijk maakt voor elk stoffelijk wezen. Geestelijk: Een trilling, die niet anders kan worden omschreven, waar zij onthullend is voor de waarden van het Al in de persoonlijkheid, waarom zij - ook al verschilt zij in waarde - het met voor onschrevene met licht wordt betekend.

Duisternis Het ontbreken van licht en het ontbreken van geestelijk licht. M.a.w. Steeds het tegengestelde van hetgeen als licht wordt gedefinieerd. Duisternis op aarde: het ontbreken van een voldoende sterke straling trillingen van voldoende sterkte op te wekken, zodat het door het oog niet meer erkend wordt. Geestelijke duisternis: Onwil, of onvermogen, om het totaal der kosmische trillingen waar te nemen. Geestelijke duisternis is dus eerder iets als een persoonlijke blindheid.

Moed Over het algemeen een gebrek aan inzicht, waardoor men er niet toe komt, of wel vergeet bevreesd te zijn. Dit is altijd juist, zelfs in de geest. Een werkelijk moedig iemand mag niet bevreesd zijn, een werkelijk bevreesd iemand kan niet moedig zijn. Laten wij dan zeggen, dat de dapperheid - iets anders dan moed - vaak het grootste is daar, waar de vrees het grootste is, maar ook de erkenning van de noodzaak tot handelen even groot blijkt.

Nachtmerrie Het schuldbewustzijn van de mens, uitgedrukt gedurende de droom in een samengaan van geestelijke onrust en lichamelijk onbehagen.

Droom Het beleven van een werkelijkheid, die alleen als gedachte in de bestaansstaat. Dit in tegenstelling tot een werkelijkheid, die buiten je bestaat. In de droom zijn alle voorstelbare dingen mogelijk. Ook wat werkelijk dus niet mogelijk is. In de droom wordt dan ook meestal dat beleefd, wat in de stof niet beleefd kan worden, danwel wordt in de droom het leven aangevuld met datgene, wat men stoffelijk niet wil, of durft te beleven. De droom is dus een aanvullen van de persoonlijkheid, uitge-

drukt in de waarden van een al of niet reële andere wereld. Die wereld kan al dan niet reëel lijken voor anderen, maar is in ieder geval nooit de wereld, waarin men meent op het ogenblik exclusief te bestaan en te zijn.

Karma

Een andere naam voor het noodlot, waarbij men aanneemt, dat het "IK" altijd en bij voortdurende gebonden is aan de konsekventies van eigen vroegere handelingen en daden. Men vergeet daarbij veelal, dat dit alles het geval zal zijn in zoverre men de konsekventies van het heden niet aanvaard en zich bij zijn besluiten door de invloeden en mogelijke konsekventies van het verleden laat leiden.

Ziel, geest en stof

Ziel, kern van het wezen, stammende uit het Goddelijke en gebonden aan het Goddelijke, tevens altijd behorende tot het Goddelijke. Geest: het bewustzijn, dat zich vorat rond de ziel, met een afzonderlijke mogelijkheid tot ervaren en weten, inhoudende als mogelijkheid het totaal van het Goddelijke weten, waarbij potentie na potentie binnen de geest zal worden gerealiseerd, tot het einddoel en het totaal mogelijk bereikt is. Stof: materie als tegenstelling in wezen tot de geest, echter door de geest gebruikt als uitdrukkingsmogelijkheid. Waar de vastheid van de stof in tegenstelling staat tot de vormbepaling van gedachten in de geest, wordt het de geest hierdoor mogelijk gemaakt bepaalde gedachten en waarden te toetsen aan werkelijkheid, die geen verdere eigen varianten toelaat, maar wel persoonlijk veel-en kenbare gevolgen met zich brengt.

Filosofie

Een oorspronkelijk denken volgens de wetten der logika, uitgaande van vaste en gekende waarden, een verklaring zoekende voor het niet gekend in slechte zin: Het aaneenknopen van de gedachten van anderen op een zodanige wijze, dat een ander kan menen, dat men filosofeert.

Psychologie

Poging om de psyche, dus de totale inhoud van de mens in en buiten het stoffelijke te kennen die meestal mislukt. Dit, omdat men niet alle waarden, genoemd in de psychologie, kan erkennen in de mens en omgekeerd niet alle waarden in de mens reeds omschreven kunnen worden in de psychologie. M.a.w. een wetenschap, die in feite nog geen wetenschap is.

Fantasie

Een werkelijkheidsbeeld, dat je in je draagt, zodat je je reeds kunt realiseren, wat mogelijk kan zijn in eigen wereld, of toestand, en dus waarschijnlijk ergens in het Al zal bestaan, waar het Al in zich, naar ik meen, een volmaaktheid is.

Fantasie is een voorstelling van iets, wat in je eigen wereld althans op dit ogenblik onwerkelijk, maar wel voorstelbaar is. Waar het totaal van het voorstelbare deel is van de Schepping, de Schepper en de volmaaktheid, zal het dus ergens in de Schepping gerealiseerd zijn.

Antroposofie

Een kennis van de mens en alle waarden gebaseerd op het totaal menselijk weten, waarbij men konklusies wil trekken omtrent alle mogelijk heden van de mens, de wijze waarop hij moet leven en kan leven, de wijze, waarop hij zichzelf kan genezen en verbeteren. In zich een wetenschap, die door haar beperkingen en onvermogen nooit tot een volledig resultaat kan komen, ofschoon het zeker een vooruitgang betekent t.o.v. de teosofie., die veel meer van een openbaring uitging. Hierdoor had de persoonlijke interpretatie meer invloed en waarde dan bij de antroposofie mogelijk is.

Katholiek geloof

Het Katholieke geloof is een bevrozing in mysticisme van de gedachte, die Jezus Christus op aarde heeft gebracht, daardoor bereikt zij vaak het tegendeel van hetgeen zij zegt te willen volbrengen.

Protestantisme Een zodanige opstandigheid tegen elke van buiten opgelegde wet, dat men ofwel streng dogmatisch wordende anderen verwerpt door een innerlijke zelfverheerlijking, dat wel zover zoekt naar waarheid in dingen, die men zelf niet geheel juist kan bezien, dat men vaak aan waanbeelden is overgeleverd.

Wie Uwer is in staat om de bijbelse waarheden te waarderen in de betekenis van de tijd, waarin zij meer werden geschreven, so de bedoelingen erkennende, waarmee zij werden neergeschreven? Wie Uwer is in staat de oorspronkelijke boeken en niet alleen de vertalingen te lezen daarbij begrijpende, welke verborgen inhouden men tevens aan de woorden in heeft gelegd? Wie Uwer is in staat zelfs maar de evangelische beschrijvingen op hun juiste waarde te waarderen? Wie Uwer is in staat de tegenstellingen, die in de bijbel te vinden zijn, te begrijpen, te ontrafelen en te verwerken?

Iemand, die zich beroept op het gezag van de bijbel, beroept zich dus op iets, wat hij niet begrijpt. Wie zich blijft beroepen t.o.v. gekende toestanden en waarden, op dingen, die hij niet begrijpt, zal steeds weer domheden begaan door zijn eigen onbegrip.

Op het ogenblik, dat de mens zich gaat beroepen op waarden, die hy niet, of niet voldoende, begrijpt en op uitspraken, die voor hem geen vaste en algemene zin hebben, zal hij fouten maken. Op het ogenblik, dat de mens zich baseert op het eigen plichtsgevoel en het eigen gevoel voor goed en kwaad, zich daarin zoekt te bevestigen en elke werking en uitdrukking in het leven onmiddellijk daarop betreft, daarbij z.m. gebruik maken van de wegen en wetten, die voor hem gebruikelijk zijn aangetoond, of weeggegeven, in de bijbel en evangeliën, zal leven als een goed Christen en zo de ware kracht van het Christendom in zich bereiken. Maar deze zal noch protestant noch katholiek zijn. Hij zal simpel een eenvoudige Christen zijn, zelfs al zal zo iemand door opvoeding misschien denken juist één van de beste geloofsvoemen aan te hangen.

Mijn pogen is steeds weer zo scherp mogelijk de waarheid te formuleren. In de korthed van een formule moet ik vaak te algemeen zijn. Soms moet ik mij richten op de meest voorkomende toestanden, of ongevalen, een andere keer moet ik de algemene toestanden in mijn antwoord vast leggen. Wanneer ik mij bij elk antwoord steeds weer blijf richten op het ene doel de mens duidelijk te maken, dat zijn weg en verlossing in hem zelf ligt en hij slechts vanuit zichzelf de wereld kan en mag beleven, vanuit zichzelf tot de God kan komen, Wiens Kracht reeds in hem berust, dan geloof ik, dat ik een voldoende rechtvaardiging voor mijn definities en antwoorden te vinden. Daarom ben ik blij, wanneer anderen begrijpen, dat vele van mijn woorden niet zo hatelijk bedoeld zijn, als zij schrijven te zijn.

x Ik vind U helemaal niet hatelijk, maar moet wel even proberen te begrijpen, wat U zegt.

- Daar ben ik dan alweer erg blij mee, maar helaas moet ik U dan toch mededelen, dat U met vele anderen van mening verschilt in deze.

Verlossing en Verlosser Verlossing: Voorstelling, dat een ander voor U kan volbrengen, wat men zelf wel kan, maar niet durft, of denkt niet te kunnen volbrengen.

Verlosser: Iemand, van wie men aanneemt, dat hij de schulden van het eigen "IK" kan dragen door het "IK" daarvan te bevrijden. In feite echter is het als volgt: Het tonen van een weg om aan de fouten en onvolmaaktheid, die in het leven te ontkomen.

Verlosser: Degene, Die de weg toont tot het overwinnen van eigen fouten en onbegrip om zo daardoor te komen tot de Vader, Die de Bron is van alle dingen. Dat is zo waar als $2 \times 2 = 4$.

Wie zich beroept op het bloed van het lam etc. geeft daarmee misschien aan vroom geloof en gevoel uiting. Dat wil ik direkt toegeven, maar in de 9 van de 10 gevallen geeft zo iemand daarmee tevens uiting aan zijn eigen lamelijkheid, waar hij de ongemakken van een werkelijk goed leven niet wil aanvaarden en nu maar hoopt, dat een ander de konsekwenties van zijn onvolmaaktheden op zich zal nemen. Ook weer scherp, maar helaas nog meer waar.

Bijbel

Reeks van geschriften, ten dele stammende uit overleveringen, gedeeltelijk uit esoterische geschriften, ten dele uit volksgeschiedenis en overleveringen samengesteld. Dit is geschied op een zodanige wijze, dat iemand de werkelijke en belangrijke inhoud zal kunnen begrijpen, tenzij hij al deze voorkomende fasen van denken ook beheerst.

Men zegt ervan, dat het Gods woord is. Ik zeg ervan, dat in zekere zin Gods woord zich erin verbergt, waar de waarheid omtrent God verscholen ligt in de woorden, die anderen menen als het direkt Goddelijke woord uit te moeten geven.

x Kunt U dit nog verduidelijken?

- De bijbel is als boekwerk en geschrift op zich niet het woord Gods. In het boek liggen echter de wijsheid, de openbaringen en inzichten, van eeuwen menselijke beschaving verborgen op een zodanige wyse, dat de ingewijde daaruit, hetgeen op aarde omtrent het Goddelijke geopenbaard is en mogelijk te openbaren valt op deze werlden, kan leren kennen en voor zich zal kunnen verwerken.

x Dus een leek moet maar niet de bijbel lezen, want die heeft toch geen kans de waarheid erin te vinden. Hij moet het overlaten aan de theologen.

- Een leek heeft meer kans dan menig ander. Een teosoof, die zich in de bijbel verdiept, kan zich misschien in de sofismen verliezen. Een teoloog is nog veel erger: Een eenvoudig mens heeft meer kans de waarheid te vinden dan een teoloog, omdat de teoloog de gewoonte heeft de woorden te zoeken, die zyn stellingen bevestigen en zo de woorden der waarheid te doen liegen, zonder te weten, dat hij het zelf is, die zich en anderen beliegt.

Teologie is een pseudo-wetenschap, die berust op de onwerkelijkheid van een ontleedbare, rubriceerbare en klassificeerbare God, plus een begrijpelijk verwerklijkbare en interpreteerbare openbaring van die God hier op aarde. Het eerste is niet mogelijk, omdat God zich onttrekt aan ons kennen en weten. Wij zijn te klein t.o.v. Hem.

Het tweede is niet mogelijk, omdat elke onvolledige openbaring van het Goddelijke daarnaast de mogelijkheid openlaat tot andere gedeeltelijke, schijnbaar met de eerste strijdige openbaringen, die slechts in het wezen Gods en het volle kennen daarvan voor ons een eenheidsvormen. De eenzijdigheid van de stellingen is dan dus voor onvolledigheid een feitelijke leugen.

Geloof:

Ik zal het nog even kort definiëren; Geloof is een innerlijk weten, dat je niet bewijzen kunt. Dat is de eenvoudigste definitie.

Godsdienst

Dit is de formalistische wyse, waarop men een God tracht te dienen, waarvan men lang niet zeker weet, of hij wel bestaat, zoals men Hem meent te moeten dienen.

Religie

Is in feite hetzelfde als een godsdienst. Alleen is het begrip wat deftiger uitgedrukt en dus belangwekkender in de ogen der mensen.

x Volgens mij ligt het verschil erin, dat men bij een godsdienst gebonden is aan een bepaald geloof en een bepaalde rite en bij een religie niet

- Men kan wel religieus denken. D.w.z.: zich bij denken en leven baseren

op godsdienstige waarden baseren zonder speciaal aan een godsdienst gebonden te zijn. Maar men kan een bepaalde religie aanhangen zonder tevens een godsdienst te hebben.

Als U mij niet gelooft, kijkt U dan maar in Koningen, Van Dalen, of Koenen-Endepols, daar steekt het ook in. Alleen niet precies, zoals ik het hier verklarend zeg. Wat dat betreft zijn er wel meer vergissingen, en misverstanden bij de mensen. Neem b.v. eens, dat de meeste mensen verschillen tussen ectoplasma en protoplasma. Toch zijn beiden verschijningsvormen van dezelfde waarde. Ectoplasma is een uiting van het in de mens bestaande protoplasma, tijdelijk geprojecteerd buiten het lichaam en over het algemeen gebruikt ter verwerkelijking van geestelijke doeleinden, ook wel ter voldoening van een sterke wilsimpuls, die bewust, of onbewust, in de mens bestaat. Protoplasma is dat gedeelte van de innerlijke levenskracht, dat aard en bestemming bepalend kan werken op cellen, die zich voort kunnen planten. In feite is de waarde van beide woorden dus eigenlijk geheel gelijk.

Er zijn ook sommige mensen, die menen, dat een kaars geen werkelyk licht geeft, maar alleen de zon. Die mensen leven niet in beschaafde landen, dat is waar. Maar toch bestaat er qua wezen weinig verschil tussen de woorden kaarslicht en zonlicht. Hoogstens wordt de kwaliteit van licht verder bepaald.

M.a.w.: de aard van het licht wordt nader omschreven door de bron eraan vooraf te laten gaan.

Op die manier zou je natuurlijk over religie en godsdienst ook kunnen gaan praten. Dan zou je kunnen zeggen, dat het woord godsdienst in de eerste plaats uitdrukking geeft aan het begrip "dienst aan God", waar bij de vorm dus sterk met nadruk wordt geuit.

In religie wordt de uiterlijke vorm minder sterk, de filosofische achtergrond van het geloof sterker naar voren gebracht. Dat is wel waar maar de feitelijke inhoud blijft gelijk.

x Wat betekent excit homo?

- Je zoudt kunnen zeggen: Daar gaat ie. Misschien bedoelt U ecce Homo: ziet de mens. Excit betekent: uitgang, verdwijning. Het kan in verschillende vormen worden vertaald, naar gelang de inhoud van de latijnse zin waaruit het is genomen. Homo is mens. Dus als U mij vraagt dit voor U te vertalen, kan ik het niet korter en beter doen dan door te zeggen: Daar gaat ie. Hupsakee, boem.

Vrijmetselarij. Dan moet ik erg op mijn woorden passen. Vrijmetselary is een bond van symbolische handwerklieden, die een geestelyke tempel bouwen, daar bij ieder vrijlatende in zijn geloof, maar gezamenlijk staande in één streven.

x Dat zegt niet veel.

- Voor de leek misschien niet. U moet niet denken, dat ik helemaal vreemd sta tegenover het koninklijke handwerk.

x Waarom zo vaag?

- Je kunt op verschillende manier bouwen. In stilte en ongehinderd en aan de weg. Wie aan de weg timmert slaat zich door de omstanders soms op de vingers. Wie in het geheim bouwt, kan soms zeer veel volbrengen.

Dat geldt voor Uw wereld en zeker, wanneer het gaat over dergelyke broederschappen. M.a.w.:laat hun de beslotenheid van hun streven, laat hen de eigen wijze van uitvoering van het werk en van denken, waar wij weten, dat hetgeen de goeden onder hen trachten te volbrengen - op de kwaden moet je maar niet te veel letten, want kwaai pieren zijn er overal - zeker zo groots is, dat wij voor ons menen, dat de tempel wel eens zou kunnen berusten op de voltooiing van hetgeen wordt nagestreefd en volbracht in het symbool van beide zuilen.

Hu heb ik weer versleuteld gesproken. Degene, die er uit kunnen komen, zullen het wel met mij eens zijn, de anderen laten het dan maar terzijde liggen.

- x Ik zou graag een definitie in de meest uitgebreide zin willen hebben.
- Onder Broederschap der Vrijmetselarij verstaat men een groep van geestelyk vrye jongens, die samen een geestelyke tempel in elkaar proberen te metselen. Dit is volkomen waar en dekt de gehele vrijmetselary in de meest uitgebreide zin, hoor. Ik wilde het nu eens een keer heel netjes zeggen. Maar je ziet alwaar, wanneer ik té netjes ben, is het nie eens goed.

Helderziende Een helderziende is iemand, die zelfs bij vissen in troebelwater nog ziet, wat er gebeurt. Anders gezegd: Een helderziende is iemand, die in zijn zien een zo helder denken meebrengt, dat hij hetgene, wat hij ziet helderder en scheper definiëert dan iemand anders, zodat helderzindheid in kan houden: een interpreteren van die impulsen, die een ieder uit eigen en andere werelden ondergaat, maar die de meesten niet bemerken.

Er is natuurlijk ook nog wel iets, dat men helderzindheid noemt, maar wat het niet is. Wanneer je helderzindheid op dese wijze in zijn slechtste vormen wil definiëren, dan zeg je heel eenvoudig: het is een pseudo-geestelijke kwartjesvinderij.

- x Ik dacht, dat wy nog steeds zaten te wachten op een definitie van vrijmetselarij.
- U heeft er twee gehad. Wanneer U daaraan niet genoeg heeft gehad, spijt het mij. Want als U definities over de vrijmetselarij wilt hebben van mij en U verwacht daarbij, dat ik de verschillende waarden, die in de vrijmetselarij zijn gelegen, plus de betekenissen, impulsen en rituelen, die erbij behoren, plus de verschillende verhoudingen van loge's t.o.v. elkaar, plus hun wijze van ontstaan en hun verdere gang ga definiëren, bent U verkeerd. Ik zou dan hier een lezing moeten houden, alleen bestemd voor vrijmetselaren. Zelfs dan sou ik slechts de helft kunnen zeggen, wat ik weet, of in raadselen moeten spreken, indien ik zou wensen, dat niet alleen de hoogste graden, maar ook de gewone broeders er iets aan hebben. Zo zit de zaak in elkaar. Waarmee U dus nog niet de definitie heeft, die U zo graag wilde hebben.
- x Wat inhoudt, dat ik nu fatsoenshalve dan maar mijn mond moet houden....
- Dat fatsoenshalve mag je er voor mij afhalen. Want wat is per slot van rekening fatsoen?
- x Definitie. Dan zijn wij meteen van de vrijmetselarij af.
- Dan zijn wij van de vrijmetselarij af. Dat was ook de bedoeling. U moet het mij niet kwalijk nemen, maar er zijn bepaalde onderwerpen, waar ik persoonlijk, vooral in het bijzijn van leken, niet graag aan roer. Dit vanwege, dat ik niet in staat ben te bepalen, hoeveel daarover gezegd mag worden in overeenstemming met bepaalde geestelijke voorschriften, zowel als stoffelijke bepalingen, waar wij niet tegen willen zondigen, zolang als zij bestaan.
- x Het was niet mijn bedoeling U iets te laten zeggen, wat U niet moogt zeggen.

Fatsoen Is datgene, wat anderen verwachten, dat je zult doen en syn, terwijl je zelf eigenlijk liever anders zoudt doen. Anders: Een mode van gedrag, uitgedrukt in pseudo-morele normen.

- x Fatsoen is dus eigenlijk maar weinig waard.
- Inderdaad. Werkelijk fatsoen bestaat er eigenlijk niet. Het enige, wat wel bestaat, is een eigen inzicht in de aanvaardbaarheid, of niet aanvaardbaarheid van bepaalde levenswaarden. Maar wil dit zuiver blijven, dan moet het uit het "IK" zelf komen. Het mag dus nooit worden onderworpen aan de menigte en de mening van de menigte. Vandaar voor het gebruikelijke fatsoen: Pseudo-moreel. Want enige werkelijke moraliteit ligt er niet aan ten grondslag. De zeden, die uit het "IK" moeten voort spruiten, zijn er zeker niet in vertegenwoordigd. Integendeel. Het heet vaak fatsoenlijk op te liegen, terwijl je in feite beter eerlijk had kunnen zijn.

x Degenen onder U, die dit nog nooit hebben gedaan, vertellen het
 - maar. Dan zal ik een pluim op de hoed stellen van hier tot boven.
 Mogen wij een paar vrolijke definities nu hebben?

- Mij kan het niet veel schelen. Wij hebben ernst genoeg gehad, dus de
 luim mag dan ook wel weer even naar voren komen. Indien iemand een
 onzinnigheid gedefiniëerd wil hebben, kan ik garanderen, dat de on-
 zinnigheid van mijn definitie nooit groter zal zijn dan de onzinnig-
 heid van het te definiëren onderwerp.

Onzin

Datgene, wat men niet begrijpt en dus niet reëel is, of lijkt. Over
 het algemeen zal men alles onzin noemen, wat men bij anderen niet
 kan, of wil aanvaarden. Dit houdt in, dat de zin van onzin vaak zal
 gelegen zijn in het feit, dat de zin, die in de onzin schuilt werke-
 lijk blijft, ofschoon zij voor degene, die het onzin noemen, verbor-
 gen is.

Wanneer jullie deze knoop hebt uitgesocht, weet je meteen, waar-
 om ik vaak praat, zoals ik doe.

Doel

Zo komen wij in de richting van de hatelijke definities. Hij is dus
 een mens, die beroepshalve Gods woord moet spreken en dit zo vaak
 doet, dat hij op de duur vaak meent, dat al zijn woorden ook woor-
 den Gods zijn.

x Toch niet bij allen, er zijn ook wel goede.

- Een goede dominee is iemand, die volgens besteweten en geweten Chris-
 ten tracht te zijn en daarin alleen wordt gehinderd door de ouderlin-
 gen van zijn kerk en zijn verdere gemeente.

Paljas

is iemand, die in de schijnbare onzinnigheid en scherts de bitterheid
 van eigen leven, zowel als eigen erkennen van de waarheid weet te
 uiten en te verbergen tegelijk.

Humor

De kunst om te lachen om jezelf, wanneer je jezelf in anderen erkent,
 terwijl je eerder weet te lachen om hetgeen jezelf overkomt, dan om
 wat anderen overkomt. Anders: Humor is een milde vorm van zelfspot,
 waar men zichzelf erkent in de misdragingen en ongelukjes van anderen.

Politikus

Iemand, die de kunst verstaat zich te doen verkiezen door gouden ber-
 gen te beloven en er dan uiteindelijk nog af weet te komen zonder een
 dubbeltje te geven.

Min'ater van financiën De door de staat gestelde hoofd van een monopolistisch
 door de staat gesanktionoord roversbedrijf.

Politieman Wij kunnen hier meerdere definities geven. Wij beginnen met een straat-
 agent. Iemand, die tot taak heeft de orde te handhaven, doch wanneer
 hij te grote wanorde ziet, zich terwille van de orde terug weet te
 trekken, tot anderen bij hem komen bij staan in het handhaven op hand-
 tastelijke wijze van hetgeen hij orde gelieft te noemen.

Agent in een voertuig: Een door de wet gesanktionoorde overtreder van
 alle verkeerswetten.

Rechercheur: (ook wel stille of "rus") Indien het een goede rechercheur
 is, is het niets meer of minder dan een misdadiger, die toevallig aan
 de verkeerde kant van de wet staat.

x Goede kant?

- Vanuit het standpunt van de eigen aanleg tot misdadiger ongetwijfeld de
 verkeerde kant.

Kommissaris van Politie: Iemand, die door anderen zijn visie op orde op
 te leggen, soms uit wanorde orde, vaak echter ook uit wanorde weet te
 scheppen.

Wie dit niet gelooft moet maar eens gaan kijken, waar een agent
 het verkeer regelt.

Minister van Justitie: Iemand, die recht en wet handhaven moet, er ech-
 ter minder van weet, dan hij zou moeten weten, om te beseffen, wat
 rechtvaardigheid en recht betekenen. Dit laatste klinkt erg bitter, maar
 het is helaas waar.

- x Ik vind het best.
- M.a.w.: Als het mij maar niet raakt.
- x Zo is het. Ik ben tenmiste eerlijk.

Vloerenleer Dat is iemand, die tegen zoveel mogelijk geld op zo gunstig mogelijk wijze anderen grond onder de voeten verschaft.

Landbouwkundig ingenieur Iemand, die vroeger een goede boer zou zijn geworden, thans wetenschapsmens is en mogelijkwijze via laboratoria e.d. uiteindelijk toch nog wel een goede boer zou kunnen worden. Ik hoop, dat het niet voor een van de aanwezigen beledigend wordt geacht, maar dit is de feitelijke waarheid.

Schooljuffrouw Iemand, die tegenover onwetenden in grote eigenwijsheid en schijnbare wijsheid eigen onwetendheid pleegt te verbergen, terwijl een schynbare hardheid eigen gevoel voor humor zowel als eigen lach verborgen wordt om de orde te handhaven. Deze poging tot hardheid kan wel op een senuwziekte uitlopen.

Boer Een goede boer legt geen vloeren. Maar om even ernstiger te worden: een boer is een mens - ook al gelooft niet iedereen dit - , die met alle krachten tracht om wat God laat groeien zo goed mogelijk te laten groeien en er zoveel mogelijk aan te verdienen.

Je kunt ook zeggen: Een boer is een industrieel, werkzaam in de simpelste industrie, werkende met de slechts betaalde werklui over heel de wereld.

Ook kun je zeggen: Een boer is een mens, die aan zijn God toebehoort, ofschoon hij vaak door de zelfzucht van zijn "IK" en zijn eigen wijze onbekwaamheid in de grond wordt geboord.

Een simpele definitie van een boer: Een boer is een mens, die altijd klaagt, behalve wanneer het hem werkelijk slecht gaat.

Schoonheid O.m. de waan van menige vrouw omtrent zichzelf en de illusie van menige omtrent de vrouw. Schoonheid in niet persoonlijke termen: Een illusie, waar een gedachtebeeld wordt gesteld voor de werkelijkheid, die buiten het "IK" werd uitgedrukt. Speciaal voor het zwakke geslacht kunne wij dan nog zeggen: Schoonheid is iets, wat menige vrouw meent te kunnen kopen in potjes en pannetjes. Waaruit zou kunnen worden gekonkludeerd, dat ook het vrouwelijke schoon selden het element "kunst" ontbeert.

- x Werkelijke schoonheid bestaat toch ook?
- Werkelijke schoonheid als realiteit bestaat eigenlijk niet, want schoonheid is niet in de eerste plaats een eigenschap van het aanschouwde, of ervaren, maar een eigenschap van degene, die aanschouwt, of ervaart. Dat is zo. En maar gelukkig ook. Want stel je nu eens voor, dat iedereen gevoel voor schoonheid heeft. Wanneer schoonheid dan een uiterlijke waarheid is, zouden jullie mensenkinderen het op de wereld niet meer uit kunnen houden van verveling, of ergenis.

- x Een bloem is toch schoon?
- U zegt, dat een bloem schoon is. Toch zullen er ongetwijfeld bloemen bestaan, die ook U lelijk zoude vinden. Toch zijn zij in de ogen van anderen en zeker voor zichzelf schoon. Wanneer je over schoonheid spreekt en je bedoelt de levensinhoud, dan is weer alles zonder uitzondering schoon. Naarmate het bewustzijn groter wordt, wordt n.l. ook de erkende schoonheid van het zijn groter. Bedenk echter altijd, dat er veel mensen zijn, die b.v. in bloemen geen werkelijke schoonheid zien, maar alleen een attractieve kleurigheid. Dus het argument: haast iedereen vindt bloemen schoon, is in feite niet waar. Anders zouden er b.v. ook geen mensen zijn, die ook waar zij levende bloemen kunnen krijgen, toch kunstbloemen op toonbank, of aanrecht en buffet zetten.

Voorbeeld: Toch vinden die mensen dat meestal mooier en praktischer dan echte. U vindt het misschien stofnesten. De één houdt van Rembrandt en een ander alleen van Picasso.

X Wat is dan eigenlijke schoonheid?
 - Schoonheid is het ervaren, dat je bij een ondergaan, aanschouwen, beluisteren enz. van iets in jezelf ontdekt. Wat wij schoonheid noemen, is dus in feite niets anders dan een innerlijke harmonie met waarden, die buiten ons zijn vastgelegd.

Kleur

Ik lijk verder wel een soort geestelijke Einstein, zo zit ik hier de relativiteitstheorie voor de menselijke geest te poneren. Technisch gezien: Een kleur is een trillingsgetal van weerkaatst licht ontstaat door de verschillen in absorptievermogen van bepaalde vlakken. Dat is een soort van kleur. Dan heb je nog de kleur, die iemand soms kan krijgen. Dat is niets meer of minder dan een innerlijke onrust, die de schijn der uiterlijke beheersing bedriegt door een bios. Kleuren? Kleuren zijn voor ons de reeksen van verschillende trillingen, die wij als visueel kunnen ervaren en in samenklank, of tegenstelling waargenomen, door ons worden gebruikt om aan onze wereld een meer begrijpelijke uitdrukking te geven.

Misschien niet leuk, maar wel waar. U ziet ik ben vandaag van all markten thuis. Ik kan vandaag geloof ik, wel alles definiëren tot een kunstgebit toe.....

X Daar ben ik benieuwd naar.

Kunstgebit Is een reeks van aangemeten tanden, die meer mogelijkheden geven dan het eigen gebit, waar je hiermee ook jezelf in de rug kunt bijten.

Kleurenblindheid Medisch gezien: Zekere atrofie van de oogzenuw, waardoor het aantal kleurenfrequenties, dat door de optische zenuw kan worden onderscheiden, kleiner is dan normaal, zodat alles meer en meer wordt uitgedrukt in verschillende schakeringen van zwart, wit en grijs.

Kleurenblindheid als belevingswaarde gezien: Een afwezigheid van het vrolijke element in het leven en daardoor voor een waar beleven soms een zeker gevaar.

Eenzijdige kleurenblindheid: Het uitvallen van een enkele kleur. Dit is tevens vaak mede een aanduiding voor bepaalde karaktereigenschappen. Het uitvallen van alle kleur onderscheidings: Over het algemeen een uitdrukking van het zoeken naar andere emoties. Deze zullen dan in de plaats kunnen treden voor de emoties, die optreden bij het zien van reeksen kleuren.

Kleurenblindheid in het verkeer: De enige faktor, die in het verkeer gemeenlijk een verkeerslicht minder verkieselijk maakt dan een verkeersagent.

Woordblindheid Is haast niet meer goed te definiëren. Dat wordt een psychologisch medische verhandeling. Woordblindheid is over het algemeen het onvermogen bepaalde woorden en tekens met elkaar voor het begrip te releren, dan wel de onbewuste onwil om de inhoud van bepaalde woorden te verwerken en te begrijpen.

X Onbewuste wil? Komt het alleen voor bij bepaalde woorden?

- Ja. Het verschijnsel kan zich ook betrekken op geheel het verschijnsel lezen en permanent dan wel periodiek optreden. Het is zelfs mogelijk, dat iemand wel kan schrijven en toch niet kan leren lezen, of omgekeerd. Maar nu komen wij wel op een heel ander terrein terecht, dan der definities.

Huisvrouw

X

-

Degene, die in huis het meeste doet en het minste heet te doen. Daar heeft U veel mee goed gemaakt. U wilt zeker in het geveel komen? Neen, het ligt er maar aan, hoe je de dingen bekijkt. Je zoudt ook kunnen zeggen: Huisvrouw is een verzamelnaam voor een reeks van beroepen door een enkele persoon in een bepaalde omgeving beoefend. Een goede huisvrouw zal optreden als gastvrouw, keukenmeid, werkster, wasvrouw, naaister en kamarmeisje. Daarnaast nog vaak als sekretaresse, kinderverzorgster en moeder. Ik heb zelfs gehoord, dat het nieuwste type van huisvrouw, dat binnenkort uitkomt, bestaat uit dames, die in het bijzonder getraind zijn om tussen de vermoedenissen van de vrije tijd zo nu en dan op bepaalde knoppen drukken, opdat elektrische apparaten

haar arbeid kunnen verrichten. Zou de zaak in het honderd lopen, dan is het 100 tegen 1, dat manlief het op mag knappen. Maar dit is een nieuwe type. Het schijnt in Nederland nog niet uitgekomen te zijn.

Man, Echtgenoot

Nu moet ik uit gaan kijken, want ik mag mij niet op het hellende vlak gaan begeven. Een echtgenoot is een mannelijk wezen, dat zijn beheren tot het sterke geslacht bewijst en rechtvaardigt door een lid van het zwakke geslacht te onderhouden.

X Iemand, die geen echtgenoot, maar wel man is?

- De man is een wezen, dat waarden bezit, die de vrouw begeert, zowel gezag als andere, zodat in een schijnbare onderwerping van haar wezen de vrouw invloed en gezag over dit wezen hoopt te gewinnen. Gelukt haar dit laatste niet, dan voelen man en vrouw zich meestal niet gelukkig. Dit is een scherpe psychologische ~~markering~~ definitie.

Pauze

Een pauze is de rustpoze tussen twee voor lering, dan wel voor vermaak bestemde perioden. Opmerkelijk is, dat in de ogen der meesten, zowel lering als vermaak pas werkelijke betekenis krijgen, wanneer een pauze intreedt. Dat hadden de mensen vroeger moeten weten, dan hadden zij mij misschien van anders behandeld. Maar dat is nu weer het nadeel van een keurig persoon, want een werkelijk keurig persoon is een persoon, die een minder keurig persoon de te laken niet keurige handelingen wederkerig zal bedrijven.

M.a.w.: Wie al te keurig is, is al te goed. Wie al te goed is, is buurmans gek. Wie buurmans gek is, is tenninste idioot.

Geluk

Is de waan, die je nastreeft, terwijl je hetgeen je reeds bezit en waaruit je geluk zoudt kunnen putten, over het algemeen te weinig waardeert. Ik zou het ook nog even anders willen zeggen: Geluk is een toestand van innerlijke vreden, waarbij een totale aanvaarding van omgeving en beleven een gelijktijdige bevrediging van het innerlijke wezen betekenen.

X Is dit synoniem met harmonie?

- Een harmonie is samenklank. Het woord "harmonie" houdt dus in: het samengaan van meerdere waarden op een zodanige wijze, dat zij elkaar ondersteunen, handhaven en beter doen uitkomen.

Zending In mijn tijd het geprefereerde ontbijt van menig kannibaal. Je zou kunnen zeggen: Een zending kan een mens zijn, die wordt gedreven door zijn eigen bewustzijn van verantwoording tegenover de mensheid. Hij tracht deze anderen het leven dan gelukkiger en waardier te maken. In vele gevallen echter zal een zending iemand zijn, die zo overtuigd is van de waarheid en de waarde van hetgeen zijzelf gelooft en denkt, dat hij deze waarden aan andere tracht op te leggen, zonder zich af te vragen, of deze voor de anderen wel passend zullen zijn.

X Ik vind een zending meer opofferend dan een dominee.

- Soms wel, soms niet. Wanneer de opofferingsdrang gebaseerd is in een drang tot zelfverheerlijking, is het geen ware opoffering meer. M.a.w.: zodra iemand tegen U en andere gaat zeggen: "Ach, wat ben ik toch goed" dan moet je uitkijken. Want dan is het meestal een pure slechte.

Nu nog even een steek onder water. Voor degene, die hem gevoelt op begrijpt: menigeen zegt, dat hij zo slecht, of zo dom is en bedoelt dan daarmee te zeggen, dat hij toch eigenlijk heus nog wel behoorlijk is.

Daar zullen wij het dan maar bij laten voor vanavond, vrienden, anders komt er de ernst veel te kort. Het eerste deel is dan hiermede besloten. Hoogstens kan ik nog tot slotwoord het woord einde definiëren. Is het ophouden van een bepaalde toestand, het bestaan van een bepaalde waarde, of op het ogenblik daarvoor nog geldende konditie. En wat voor mij thans het geval is, waar ik het medium vrijgeef, terwijl ik U allen een goeden avond verder wens.

Einde

Goeden avond vrienden,

X
- Het eerste gedeelte van de avond is van een wat watervlug en humo-
ristisch karakter geweest. Daarom zou ik willen voorstellen in dit twee-
de deel allereerst een ietwat ernstiger onderwerp te behandelen.
Zoudt U de figuur van Judas willen behandelen?
Zeker. Judas Iskarioth is geboren uit een edel geslacht. Zijn ouders en
voorouders bezaten grote landerijen. Onder de huidige toestanden zou
men hem tenminste een edelman genoemd hebben met een titel van graaf of
baron.

Iskarioth is de erigenaam van deze goederen. Hij komt uit een ge-
zin, waarin hij de enige zoon is. Wel heeft hij twee zusters. Wanneer
hij Jezus volgt, gebeurt dit, omdat Judas bovenal een vryheidsstrijder
is. Hij verwacht een Messias, die het oude overwint weer aan Israël kan
terug bezorgen, die Rome van de Vaderlijke gronden zal verdrijven en
een wereldomvattend gezag zal stellen, waaraan heel het volk van Israël
deel heeft.

Er wordt van hem gezegd, dat hij gierig is; Judas is echter noch
gierig, noch steelt hij uit de gemeenschappelijke beurs, zoals hem ver-
keerdelijk wel werd voorgeworpen.

Dit zijn overigens verwijten, die eerst, nadat hij tot verrader ge-
worden was, door de andere op de voorgrond werden geschoven. Wel was Ju-
das iemand, die gaarne gelden onder zijn beheer hand. Hij beschouwde de-
ze gelden als een soort krijgskas, waarmede alle propaganda, elke aktie
en uiteindelijk het leger van de Messias zou moeten worden betaald.

Het is begrijpelijk, dat hij, ofschoon hij Jezus overtuigd en aan-
hankelijk volgt, steeds weer zich ergert aan Diens goede wijze goederen
en gelden te weigeren, die Hem worden aangeboden. Het ergert hem niet al-
leen, dat Jezus voor Zijn werk weer elk loon weigert, maar meer nog, dat
Hij ook de steun afwijst van verschillende notabelen, die Hem met in-
vloed, geld en goederen terzijde willen staan.

Hij is niet, zoals de andere apostelen, geneigd om in de eerste
plaats een geestelijke zending te vervullen.

Wanneer Jezus hem uitzendt om wonderen te doen in Zijn naam en de
naam des Vaders, ziet Judas dit als een handige methode om het volk nog
verder voor te bereiden op de komende opstand, op het ogenblik, dat de
Messias Zijn gezag in de wereld zal gaan aanvaarden.

Daar heeft hij natuurlijk alle reden voor. Want wij moeten niet
vergeten, dat het joodse volk in die dagen een zwaar verdrukt volk is
geweest. Een onderdrukt volk verlangt natuurlijk naar een bevrijding.
De bevrijding was schijnbaar aanstaande.

Uit de geschriften van de profeten zou men kunnen destilleren, dat
de Messias juist in deze dagen geboren zou worden. Overigens was de Mes-
siaanse gedachte zo sterk in het volk doorgewoerd, dat velen voor en
na Jezus tijd zich voor kortere of langere tijd wisten te handhaven,
wanneer zij zich voor de Messias uitgaven.

Judas gelooft in Jezus. Maar niet als de bringer van geestelijk
lich en waarheid in de eerste plaats, maar vooral als de bevrijder van
zijn vaderland.

Wanneer wij Jezus' leven volgen, kunnen wij ook begrijpen, dat Ju-
das steeds ongeduldiger wordt. Hij neemt dan ook zijn maatregelen. Niet
algemeen bekend, maar toch waar is het feit, dat het Judas was, die Je-
zus in overeenstemming met de geschriften, op ezelin Jeruzalem deed bin-
nen rijden. Hij was het, die voor de aanwezigheid van het dier zorgde.
Hij was het, die erop wees, dat zo de oude profeties werden vervuld tot
op de laatste letter. Hij is het ook geweest, die in Jeruzalem tevoren
geld uit de gemeenschappelijke kas, die hij beheerde voor Jezus en de
andere apostelen,

Hij is het ook geweest, die in Jeruzalem tevoren voor Jezus propaganda had laten maken. Toch kostte hem dit geld. Geen geld uit de gemeenschappelijke kas, die hij beheerde voor Jezus en de andere apostelen, maar geld van hemzelf. Zo weet hij de huldiging van Palmzondag te bewerkstelligen.

Judas is de drijvende kracht, die het volk Jezus in de voorhof van de tempel de vraag doet stellen "Wees onze Vorst. Wees ons een Koning". Jezus weigert. Judas ergert zich hierover zeer. Hij meent, dat de tijden nooit rijper zullen zijn voor een geslaagde opstand als nu. Hij weet, dat Jezus over buitengewone krachten en gaven beschikt. Hij neemt dan ook aan, dat Jezus Zich altijd aan alle geweld zal kunnen onttrekken, indien Hij dit wenst.

Hij is om al het voorgaande, dat Judas intrigeert. Hij moet echter als verrader optreden en een geldprijs bedingen, wil hij door het Sanhedrin en de tempeldienaren worden geaccepteerd als een overloper. De wijze, waarop men de nadruk pleegt te leggen op de 30 silverlingen, als een heet begeert loon, is dan ook geheel foutief. Judas begeert dit geld niet. Hij begeert voor alles de mogelijkheid Jezus in een dwangpositie te brengen. Hij wil Jezus tegenover het geweld plaatsen met een: "Red je zelf, mens". Hij is ervan overtuigd, dat Jezus zich redden kan en zal. Dat deze redding betekent, dat Hij, het gezag van de wereld en tempel omverwerpende, Zijn gerechtvaardigde plaats in zal nemen als Vorst dezer wereld. Voor zich begeert hij een plaats op de treden van de troon.

Judas stelt zich voor, dat hij grootzegelbewaarder en schatkistbewaarder is van een groot Vorst, machtig en invloedrijk. Judas bedoelt het dus niet al te kwaad. Het is een schok voor hem, wanneer hij bemerkt, dat Jezus van zijn intrige op de hoogte is. Hij zou zich terug willen trekken.

Maar dan zegt Jezus hem: "Wat gij doen wilt, doe dat spoedig". Hij ziet hierin een bevestiging van zijn eigen denkwijze. Jezus is het klaarblijkelijk met hem eens. Maar hij wil niet zonder redenen van zich uit - zo gevoelt Judas dit - verzet plegen tegen wereldrijk gezag, of tempeloverheden.

Judas meent te begrijpen, dat Jezus in een dwangpositie gebracht wil worden, opdat Hij zal kunnen zeggen: "Ik ben onschuldig aan verraad". Men heeft Mij aangetast, Ik moest Mij wel verdedigen. Daarom heb Ik Mij verzet en naar de macht gegrepen.

Tegen vele gelovigen der tempel zou dat in deze wereld, waarin Jezus leeft, wel een zeer machtig argument geweest zijn. Zó verraadt Judas dus zijn Meester.

Men scheldt op Judas, omdat hij zijn Meester verraadde met een kus. Maar gezien in dit licht wordt ook dit begrijpelijk.

Wanneer Judas zijn Meester omhelst, is dit niet zijn dank reeds voor het ogenblik van glorie, van overwinning, dat hij nu verwacht?

Judas verwacht immers, dat Jezus nu, op dit ogenblik, zal tonen en bevestigen, wie en wat Hij is? Hij krijgt trouwens wel zijn bewijs ook: Het staat immers in de evangeliën?

De krijgslieden en tempeldienaren vielen ter aarde. Jezus bewijst Zijn macht over mens en wereld. Mag Judas Hem dan niet eerbieding kussen, mag hij dan niet verheugd toeschouwen? Nu komt immers het grote ogenblik? Nog even en dan zal immers Israël weer vrij zijn?

De toestand zal voor Judas onbegrijpelijk moeilijk worden. Want wanneer hij in Jezus' ogen ziet, ontwaart hij heel iets anders, dan hij verwacht had. Hij had van Jezus vreugde, spanning, wilskracht verwacht. In plaats daarvan ziet hij grote moeheid en een lijdelijk aanvaarden van de toestand.

Judas hoopt nog steeds. Hij hoopt, dat Jezus dan alleen maar verbannen zal worden. Hij gelooft nog niet, dat men zijn Meester zal doden. Een openbare steniging zal men immers niet durven riskeren met zoveel leerlingen in de stad?

De Romeinen hebben per slot van rekening niets tegen Jezus. Het is heel begrijpelijk, dat hij meteen zijn silverlingen gaat halen. Zoëven was dit niet belangrijk. Maar als Jezus zo dadelijk verbannen zal worden, heeft men dit geld natuurlijk hard nodig.

Judas voelt zich echter toch reeds ongeduldig. Na de rol, die hij heeft gespeeld, kan hij bij de leerlingen niet meer terecht. Maar hij hoopt nog steeds op Jezus' verbanning, of vrijlating. Dan zal hij zich kunnen rechtvaardigen tegenover de Meester.

Wanneer verhangt echter Judas zich dan? Wanneer hij weet, dat zijn Meester gekruisigd wordt. Ook dit is begrijpelijk. Judas heeft het Liefste, wat hij had, verraden, is schuldig aan Jezus' dood. Niet omdat hij het zo wilde, of omdat hij het kwaad bedoelde, Maar hij heeft het dan toch maar gedaan.

De Meester gekruisigd. De zegen, die hij verwachtte voor zijn land, de bevestiging van eigen wezen en streven, blijven uit. Hij heeft zijn meest geliefde Vriend de dood ingezonden op deze manier. Daarom verhangt hij zich. Andere redenen heeft hij niet. Zo eindigt dan het leven van Judas Iskarioth in wanhoop.

Ik geloof echter, dat U met mij eens zult zijn, dat Jezus, de Wetende, Jezus, Die in Zijn liefde dit alles zeker begrepen heeft, hem ook dit vergeven heeft. Ik ben ervan overtuigd, dat de geest van Judas Iskarioth, die veel moest leren en lijden, zijn weg voor de werelden heeft gevonden, keer op keer. Niet als een verdoemde, of een eeuwige swerven, maar als iemand, die bewust van eigen falen en eigen schuld steeds dichterbij komt bij het licht, waarin Jezus reeds vertoeft?

Maar ik meen, is deze belichting duidelijk genoeg.

Als Jezus dit alles wist, waarom zei Hij dan: "Verraad je de Zoon des Mensen met een kus"?

Dat is heel begrijpelijk. Het is een verwijt. Dit verwijt moet wel gegeven worden, opdat Judas zal begrijpen, wat hij, door zonder de Meester te handelen, heeft gedaan. Judas moet begrijpen, dat hij met zijn intrigeren zijn Meester werkelijk verraden heeft. Hij moet begrijpen, dat Hij door zijn verkeerd inzicht in Jezus zending, door zijn verkeerde interpretatie van Jezus' leven en leer, uiteindelijk de oorzaak is geworden van Jezus' kruisdood. Dat lijkt mij toch duidelijk.

Voordien heeft Jezus al meerdere malen getracht Judas uit zijn materialistisch denken wakker te schudden. Hier en daar zult U zelfs in de Evangelien nog een spoor vinden.

Er is natuurlijk veel meer dan dit alleen gebeurd. Jezus wil Judas redden voor zichzelf. Daarom het verwijt. Zoals Jezus, ook later, gedurende Zijn lijden, nog verschillende malen verwijten en vermaningen uit zal spreken. Niet omdat Jezus zich verdedigen moet tegen aanklachten.

Hij weet wel, dat dit geen enkel nut heeft. Maar hij wil in anderen een bewustzijn omtrent de onjuistheid van hun eigen handelingen wakkerschudden.

Mij dunkt, dat heel het leven van Jezus dit reeds duidelijk heeft gemaakt. Voor een ieder, die de evangeliën hierop na wil gaan, staat dit overal duidelijk geschreven.

x Is het juist, dat het verhangen een teken van berouw was en dus een teken van bewustwording?

- Neen, het is een materialistische oplossing. Wanneer Judas een werkelijk berouw had gehad, zou het met of zonder de andere leerlingen hebben moeten uitgaan, volgens Jezus' wet en Jezus' leer, aan de mensheid moeten verkondigen. Daartoe was Judas nog niet groot genoeg.

De grootste fout van Judas was juist, dat hij zich verhing. Hierbij dacht hij aan zichzelf. Hij vluchtte voor zichzelf en voor de konsekventies van zijn daden. Juist daardoor heeft hij ongetwijfeld ook geestelijk nog menig lijden moeten ondergaan en zal hij ook in de geest nog menig ogenblik van wanhoop hebben gevonden. Toch werd hij door Jezus niet verlaten.

x Judas' naam wordt door de mensheid vaak met verachting gesproken. Zou dat nog nadeel voor zijn geest hebben?

- Neen. Iets dergelijks kan alleen een nadelige betekenis krijgen voor een geest, die nog onbewust is. Echter niet meer voor een geest, die reeds bewust is.

Geloof mij: Judas is bewust en zeker niet, zoals sommige hartstochtelijke Christenen denken: In het diepste van de hel.

Al is hij nog bewust, heeft hij nog een lange weg af te leggen, maar die hebben wij allen tenminste even zo nog voor ons.

Judas weet, dat hij dit zoeken verdiend heeft. Zo niet door zijn willen, dan zeker door zijn daden, door zijn zelfzucht, die bij elke beslissing, bij elk besluit, dat hij heeft genomen, heeft meegesproken. Ook t.o.v. Jezus.

Hij leert nu, dat je niet de wereld lief kunt hebben en gelijkelijk jezelf. Of je hebt God en de wereld boven alles lief, of je hebt jezelf boven alles lief. Beiden gelijk gaat niet.

Wanneer je de weg gaat, die Jezus voor Zijn leerlingen uitstippelde, dan moet je leren alleen de wereld lief te hebben en jezelf leren verloochenen. Dat is een eis van het Christen zijn.

Judas heeft daarin juist gefaald en heeft geleerd de konsekventies daaruit voor zich te trekken.

x Zoudt U nog iets willen zeggen over Jezus als Verlosser? Hier is mij dit begrip eerder vreemd geworden dan gekomen.

- Dat kan ik begrijpen. Heeft Jezus ooit in Zijn leven gezegd, dat Hij lijden zou om de mensheid van haar eigen schulden te bevrijden? Wel heeft Hij gezegd, dat Hij zou lijden door de schulden der mensheid.

Jezus wordt door heel veel mensen gezien als een goede Geest, aan wie je je alleen maar hebt te wijden en je hele wezen aan over te dragen, om dan opeens en zonder meer schoongewassen van alle schulden in te kunnen gaan in een spiegelblanke hemel.

Daarbij wordt in de eerste plaats over het hoofd gezien, dat Jezus in Zijn prediking steeds weer herhaalt: "Het koninkrijk Gods is in U. Wanneer nu het Koninkrijk Gods in U is, zo is het Huis des Vaders ook in U". Want het Huis des Vaders is zekerlijk deel van het Koninkrijk Gods.

In de tweede plaats wordt vaak vergeten, dat Jezus ons wel kan helpen, maar dat Hij niet de Kracht is, Die ons zal, of kan verheffen zonder meer. Dat kan God Zelf nog niet. Indien God toe zou laten, dat dit voor sommigen wel, voor anderen niet gebeurde, dan zou de Schepper immers onrechtvaardig zijn?

Onrechtvaardigheid is een teken van onevenwichtigheid. Onevenwichtigheid is onvolmaaktheid. Onvolmaaktheid is in tegenstelling tot het Goddelijke, waarin wij kunnen geloven.

Wanneer God als de Volmaaktheid Zelf in Zich ook de onvolmaaktheid zal bevatten, is dit slechts, doordat het onvolmaakte der delen de volmaaktheid van het geheel, dat uit de delen bestaat, is gewaarborgd.

Jezus kan nooit een Redder der onrechtvaardigheid zijn. Hij kan niet voor anderen boeten. Dit is een volkomen verkeerde opvatting. Wel kan Hij met de kracht, die Hij Zich heeft verworven, die deel is van de hoogste scheppende Krachten, werkzaam zijn om een ander, die streeft, de krachten te geven tot verder streven.

Om duidelijk te zijn: Wanneer een mens uit het leven wil leren, zal Jezus hem het materiaal ter beschikking kunnen stellen, hem de richtlijnen kunnen geven, hoe dit te gebruiken. Maar Jezus zal nooit de nodige kennis en vermogens op wonderdadige wijze geven. Jezus zal ongetwijfeld de mens door Zijn leven, Zyn leer, maar ook Zijn geestelijke werkzaamheid voortdurend kunnen attenderen op de fouten in Zijn leven en denken.

Ook zal Hij hem kunnen wijzen op de mogelijkheden, die in zijn huidig bestaan schuilen. Indien de mens wenst, zal Hij hem alle krachten geven, die nodig zijn om op een andere en betere wijze te leven.

Maar wat Jezus nooit zal doen, of zal kunnen doen is iemand bevrijden van zichzelf. Immers: Indien het Gods wil is, dat de persoonlijkheid ondergaat, is daarvoor geen verlossing nodig. Gods wil is hier voldoende.

Indien het echter Gods wil is, dat het "IK", bewust tot de Schepper komt, dan mag en kan alleen het "IK", de persoonlijkheid zelf, dit alles volbrengen. Een ander, die een deel van de taak voor de persoonlijkheid zou volbrengen, zou hiermede dan een deel van de persoonlijkheid waarden en ervaringen mede vernietigen. Daarmede zou hij dan een onvolledigheid scheppen, die niet meer aanvaardbaar blijkt binnen het volmaakte en terugkeren tot de Schepper.

U ziet, dat onze interpretatie van de verlossingsgedachte een geheel andere is, dan die de kerkelijken U zeggen, dat de Genade Gods voor ons allen voldoende is.

Wij verwerpen deze stelling, evenzeer als wy de stelling verwerpen, dat wij alleen grote zondaren zijn en alleen kunnen worden gered door de Genade des Heren.

Deze twee stellingen zijn o.i. niet anders dan een vluchten voor eigen verantwoordelijkheid. Zij zijn een bewijs ook van de eigen onwil tot zelfstandig streven. Het is mogelijk, dat wij op het ogenblik zondaren zijn, zo het woord "zondaar" tenminste al enige werkelijke inhoud heeft. Maar dan zullen wij, door te streven minder zondig te leven, niet meer werkelijke zondaren zijn in de ware zin des woord.

Wanneer Jezus iemand geneest, zegt Hij niet: "Ik genees U door de Genade des Vaders". Hij zegt: "Ga heen en zondig niet meer". In die woorden ligt het begrip verborgen, dat ik hier bedoel.

Jezus kan voor een ogenblik het nodige evenwicht geven. Hij kan door Zijn krachten werkzaam te maken, de mens stoffelijk en naar de geest genezen. Maar hij is niet in staat die toestand nu ook onbeperkt te handhaven. Daarvoor staat alleen de persoonlijkheid zelf.

Indien wij dus al over verlossing en de verlossingsgedachten willen spreken, dan moeten wij dit m.i. als volgt interpreteren:

Wanneer een mens werkelijk wil en met heel zijn vermogen streeft, zal Jezus hem, indien dit streven ten goede is, daarbij kunnen helpen. Hij zal hulp kunnen geven om bepaalde dingen te verlaten, die zonder deze hulp slechts zeer moeizaam prijs konden worden gegeven.

Waar die banden gebroken zijn, ligt het aan de mens zelf, of en hoe hij verder wil gaan. Op het ogenblik, dat er een onveranderlijke en dus statische eeuwigheid bestaat, kan nooit worden geaccepteerd, dat Jezus veranderingen in het Al a.h.w. op het laatste ogenblik nog brengt.

Een laatste Oliesel en biecht, zoals bij de kerk gebruikelijk, die volgens het geloof de mens een plaats in de hemel zouden verzekeren, zijn volgens mij althans, hierin slechtswaan. Een zich bercepen op de slechtheid van de mens en, zoals sommige vrome en zeer opwekkende lieden gewoon zijn te doen, tot op het sterfbed te blijven wijzen op de verworpenheid van alle levenden, lykt mij al even dwaas.

Leven is voor mij een continuïteit. Iets, wat niet door sterven of veranderen, van sfeer, onderbroken kan worden. Wanneer de wil ten goede aanwezig is en heel het wezen zich ten goede richt, kan ook op het laatste ogenblik ongetwijfeld een gang ten goede gaan beginnen.

Maar nooit kan een plotselinge toestand van schuldeloosheid en algehele harmonie met het Goddelijke ontstaan. Wanneer U dus wilt zeggen: Jezus is de Verlosser, zeg het dan in de zin: Jezus is Degeene, Die ons zal helpen, zover Hij kan, zonder ons eigen wezen te vernietigen. Zijn verlossingswerk is niet een bevrijding van de wereld, of een bevrijden van alle schulden, maar het tonen van een weg, waardoor die wereld uit zichzelf, zij het met Zijn hulp en de hulp Gods, zich van schulden kan bevrijden en louteren om zo uiteindelijk, geheel bewust in de Oneindigheid binnen te treden en te staan tegenover de Almacht.

Dus in geen geval de verlossingsgedachte, zoals die vaak wordt gepredikt, maar toch wel degelijk een gedachtengang, waarin het woord "verlossing" ook passen kan.

Ik hoop, dat dit duidelijk is. Ook hoop ik, dat U het ons niet zult verwijten, dat wij de hoop op een plotselinge geestelijke goocheltruc, die alle schulden wegneemt, ontnemen. Neem in aanmerking, dat wij hier tegenover de andere waarde kunnen stellen: Een waarde, die U meer verantwoordelijkheid geeft. Die Uw leven misschien wat zwaarder maakt, maar gelijktijdig veel meer inhoud geeft. U bent verantwoordelijk voor Uw eigen daden. Niemand kan U die ontnemen. Indien U ten goede streeft, met heel Uw wil en met inzet van geheel Uw wezen- ongeacht de konsekwenties, dan zult U steun vinden in de wetten Gods en ook bij Jezus.

Jezus is voor ons een uiting van de Goddelijke Kracht in de gedaante, die Hij aanneemt na Zijn dood. Dit immers is het ogenblik, dat Hij voor ons de werkelijke Jezus Christus wordt.

Ik geloof, dat U aan deze denkwijze meer zoudt hebben, dat hierdoor minder teleurstellingen voor zullen komen, terwijl Uw leven meer inhoud en werkelijke betekenis krijgt.

De gedachte aan eigen verantwoordelijkheid maakt m.i. het leven redelijker en aanvaardbaarder dan welke andere voorstelling dit kan maken.

Wij willen U natuurlijk niets ontnemen. Geloof dus rustig, wat U wilt, maar zo geloven wij. Ook hoop ik, dat ik, al zou dit niet opzettelijk zijn, niemand hier aanwezig in zijn geloof, of geloofswaarden heb gekwetst. Zou dit het geval zijn, wil ik hiaraan onmiddellijk willen toevoegen, dat, zoals U recht heeft op een eigen geloof, wij recht hebben op het onze. Ik heb slechts uiting gegeven aan onze overtuiging, ons geloof, zonder ooit daarbij de bedoeling te koesteren iemand in zijn overtuigingen te kwetsen.

X Kunt U iets zeggen over Jezus' Hemelvaart?

- Om dit duidelijk te maken, moet ik een ogenblik gaan wijzen op feiten, die schijnbaar geen samenhang vertonen met de hemelvaart. Er bestaan bepaalde kosmische wetten, die ook in vele esoterische leringen bekend zijn. Eén daarvan zegt: Wanneer de geest zichzelf verhoogt tot een peil, dat ver boven het stoffelijke ligt, terwijl zij verkeert in de stof, zal het stoffelijke deel van het wezen aangepast worden aan het geestelijke bereikte peil, dan wel geheel verlaten worden.

De tweede regeñ zegt: Wanneer de reinigende en bewuste geest de stof invaart, zal zij daarin alles uitwerpen, wat een beroering met een niet voor deze geest aanvaardbare toestand, of wereld betekent.

Mij baserende op deze twee punten wil ik U op het volgende wijzen: Jezus' dood wordt gevolgd door de opstanding. Hierbij wordt het verschijnsel "sterk licht" genoemd, zeer nadrukkelijk.

Een dergelijk verblindend licht nu zou evengoed het gevolg van een kleine atoomexplosie kunnen zijn. Een dergelijke explosie zou mogelijk zijn en kunnen worden verklaard volgens bovenstaande, wanneer uit het lichaam van Jezus alle onreinheden zouden worden uitgebannen door de daarin terugkerende geest.

Dit betekent echter tevens, dat een stabilisatie van de nieuwe verhoudingen in het lichaam enige tijd zal vergen. Dit wordt bevestigd door Jezus' vermaan aan Maria Magdalena in de hof: "Beroer Mij niet, Ik moet nog ingaan tot het Huis mijns Vaders". Verder: na Zijn dood verschijnt Jezus in afgesloten vertrekken, zonder dat men weet, hoe. Hij verschijnt schijnbaar naar willekeur en uit het Niet op verschillende plaatsen.

Dit is geheel in overeenstemming met de gevolgen van een verandering der stoffelijke structuur, waarbij deze zelf zò hoog trillend is geworden, dat zij niet meer behoort tot de op aarde erkende materie.

Hieruit volge, dat zij niet onbepert en dan nog slechts door grote wilskracht, in een op aarde kenbare vorm kan worden gehandhaafd. Indien dit het geval is, wordt het ons meer begrijpelijk, hoe Jezus enkelen van Zijn leerlingen Zijn verheerlijking op de berg Tabor doet aanschouwen. Dáár immers rijst Hij, volgens de beschrijvingen lichtend omhoog en spreekt met anderen. O.m. met Mozes.

Hier is het verschijnsel nog wel waarneembaar, maar reeds even verblindend, zodat de leerlingen zich verblind ter aarde werpen. Zij kunnen het licht niet geheel aanschouwen en verdragen.

Jezus' lichaam keerde daar, temidden van de materie, een ogenblik tot Zijn werkelijke status terug. Voor een ogenblik moet Hij de spanning van het laag stoffelijke van Zich werpen, omdat een dermate grote beheersing bij een voortdurende beroering door de onzuiverheden der materie een te zware proef betekent, zelfs voor Hem.

Zijn verheerlijking brengt met zich een hernieuwde reiniging van Zijn lichaam, waardoor Hij nog weer enige tijd op aarde in stoffelijke vorm zal kunnen blijven bestaan.

Wanneer Hij ten hemel vaart, wordt het gegeven beeld niets meer dan een aardige overlevering. In feite is er dit gebeurd:

Het lichaam, bevrijd van de opgelegde banden, reinigt zich in het licht. Dus door een emissie van zeer kleine deeltjes met een zeer grote snelheid, plus enkele andere, niet waargenomen stralingen. Hierbij worden de onreinheden afgestoten, die bijzonder tot de aarde behoren. Daarna wordt de hoge trilling een voor de ogen der leerlingen steeds feller wordend vuur, waarbij de mogelijkheden van het menselijke waarnemingsvermogen worden overschreden.

Jezus lichaam bestaat dan niet meer zichtbaar voor menselijke wezens. Wel is het voor andere wezens nog kenbaar en waarneembaar. Hierbij verliest het lichaam zijn werkelijke positie in ruimte en

tijd. Het is niet meer onderdanig aan de wetten der beweging.

Vanaf dit oogenblik is de wil van Jezus voldoende om het voertuig te verplaatsen naar een sfeer, waar het past, om het, zo het wenselijk wordt, vandaar hernieuwd naar de aarde te doen keren, of af te doen dalen naar andere sferen.

Ik hoop, dat U dit niet te technisch klinkt. Het is echter de enige uitleg, die in overeenstemming is met ons eigen ervaren, met Jezus leven en de toestanden en mogelijkheden binnen de Goddelijke wetten, zoals wij die kennen.

Als U dit voldoende is, dan neem ik er goed aan te doen, geen verdere vraagstelling meer toe te laten. Een volgende maal zult U in de gelegenheid worden gesteld het heden verzuimde geheel in te halen.

Ik geef U thans over aan de laatste spreker, die voor U zal sluiten met "Het Schone Woord".

Goede avond, vrienden.

-o-o-o-o-o-o-o-o-o-o-

Het Schone Woord

P A A S G E D A C H T E

Nog staat het verlaten kruis op Golgotha,
nog is de flauwe geur der dood
teken van de schedelplaats,
bezwangeren de lucht als lood.

In de kille zombere nacht
gaan soldaten nu op wacht.
Zij lopen wat, zij slapen wat
en kunnen haast niet praten.

Zij bewaken het graf van Hem,
die stierf, omdat anderen hem haatten.

Dan groeit er een licht, de hemel kleurt
in duizend felle tinten,
een geur doortrekt het Ahele dal
als van rozen en hyacynthen.

't Is als was de wereld plots
één grote bloementuin.

De grafsteen, zwaar verzegeld,
valt in het lege graf,
zijn slechts de windselen,
nog uitgestald.

De soldaten vluchten in duizend vrezzen,
maar leerlingen jubelen het uit:
"De Meester is herrezen".
Uit licht geboren, tot licht geworden,
trekt Hij tot alle duistere sfeer
en geeft aan ieder,
die licht wil aanvaarden:
Bewustzijn, Wet en Vrijheid weer.

De lichtende Kracht schouwt over de aarde,
ziet daar de angst, het lijden, de haat
en bezielt weer het lichaam,
dat zo over de wereld
een korte tijd nog lerarende gaat.

Een stem spreekt Zijn zegen,
een lichaam vervluchtigt
en wordt tot een licht,
dat de nemel beschrijft.

Maar daaruit wordt geboren
een kracht en een wezen,
dat tot aan het einde der eeuwigheid
- zo eeuwigheid eindig al kan wezen-,
zal zijn met een ieder, die zoekt en smeekt
om het licht van de Schepper,
Dat in de zombere harten door Hem
nu blijheid gevend, breekt.

Jezus, Man van duizend smarten,
Ziel, vol licht en werkelijkheid:
Gij zijt het Licht, de Kracht der Krachten,
wanneer onze ziel strijdt om Licht,
zo houden wij het oog gericht op U,
Die lijden, strijden, overwon.

Wij hopen eens zover te zijn,
dat wij durven schrijven,
waar eens Uw weg begon,
om te volgen die weg, in vaste lijn,
tot in des Vaders Huis,
waar wij dan ook herrezen zijn,
waar wij dan - eindelijk thuis -
weten, wat het leven is,
wat reden, doel is van het bestaan.

Daarom zullen wij trachten als gij,
O Jezus, onze weg te gaan,
tot aan het Kruis.
Dan zal God onze schreden verder leiden,
dan is ook onze strijd volbracht,
dan wordt ook ons de dag geboren
uit 's levens duistere nacht.

Dat was een korte Paasgedachte, vrienden. Een gedachte die niet zo zeer op Jezus' herrijzen wijst misschien, als op de onze. Wy sterven steeds weer. Wij sterven door onze eigen begeerten, in ons onvermogen, onder onze eigen angsten.

Maar er komt een ogenblik, dat ook wij zullen herrijzen. Een ogenblik, dat ook wij, verwinnde alle dingen, de vryheid zullen vinden, die wij begeren. Tot die tijd zal Jezus met ons gaan als een lichtende Schim. Niet gezien op deze wereld, maar strijdende voor het goede met het Licht, altijd en overal.

Is de tijd gekomen, dat ook wij herrijzen uit de dood, dat ook wij in waarheid en werkelijkheid zullen bestaan, dan zal ook Jezus met ons zijn. Hij zal ons noemen: Broeder en Zuster. Met hem zullen wij weten, wat hij bedoelde, toen Hij sprak over: Ingaan in het Huis des Vaders. Tot die tijd mogen wij misschien nog veel met elkaar spreken. Mag ik aan het einde van deze avond de wens uitspreken, dat wij allen dit einddoel zeer spoedig zullen bereiken, ongeacht de kosten, ongeacht het lijden? Goeden avond.